

terne ved Kendelse forbyde. Overtrædelse af saadanne Forbud straffes med Bøder fra 100 til 10,000 Kr. eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel.

Kap. XVII. *Forskellige Bestemmelser.* Af disse kan særlig fremhæves, at den længstlevende Ægtefælle, naar den afdøde efterlader sig Livsarvinger, skal arve $\frac{1}{4}$ af den afdødes Formue (i Stedet for nu: „en Broderlod“), og at længstlevende i modsat Fald arver Halvdelen af den afdødes Formue, saafremt der efter den afdøde findes Fader, Moder, Søskende eller Søskendes Afkom, men ellers hele Formuen; dog kan denne Arveret, ved testamentarisk Bestemmelse af førstafdøde, indskrænkes til (som nu) en Trediedel. Fremdeles skal den i § 7 i Næringsloven hjemlede Adgang til Næringsdrift fremtidig tilkomme alle Kvinder, ogsaa gifte.

Kap. XVIII. *Overgangsbestemmelser.* Herunder findes bl. a. den, at fra det Tidspunkt, den nye Lov træder i Kraft, vil dens Regler om Ægteskabets Retsvirkninger som Hovedregel komme til Anvendelse ogsaa overfor Ægtefæller, der tidligere har indgaaet Ægteskab, og det tilføjes, at har Ægtefællerne levet i Formuefællesskab, anses den Del af Fællesboets Midler, der hidtil har været undergivet en Ægtefælles Raadighed, som en Bestanddel af dennes Gifteje.

I *Folketinget* — hvis Udvalg, med Undtagelse af Harboe, »i det hele og store har sluttet sig til det foreliggende Lovforslag« — foretoges en Række Ændringer i dette. Angaaende de væsentligste af de fremkomne Ændringsforslag anføres:

Kap. I. Her indsattes en af et Mindretal (Alfred Christensen, Friis-Skotte, A. M. Hansen, Kammergaard, Helga Larsen og Elna Munch) foreslaaet og med 52 St. mod 44 vedtagen Bestemmelse om, at naar en Mand besvangrer sin Forlovede, og Forlovelsen derefter hæves under saadanne Forhold, at han maa antages væsentlig at bære Skylden for Ophævelsen, skal hun kunne kendes berettiget til at bære hans Efternavn, og hendes retlige Stilling bliver da som fraskilt Hustrus, dog at hun udover den hende tilkommende Erstatning ikke vil kunne gøre Fordring paa nogen Del af Mandens Formue eller paa Underholdsbidrag til sig selv, ligesom han heller ikke har noget formueretligt Krav paa hende. Barnet skal være arveberettiget efter Faderen paa samme Maade som et Ægtebarn. Endvidere skal, naar Moderen eller den, som i øvrigt udøver Forældremyndigheden over Barnet, stiller Forlangende derom. Faderens Efternavn ved Navngivelsen tillægges Barnet. Faderens Erklæring i Sagen skal om muligt forinden indhentes; indvilger Faderen ikke, maa det ved Dom over Faderen være